

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

29 березня 2021 р.

02009L0110 — UA — 13.01.2018 — 001.001

Цей текст слугує суто засобом документування та не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/110/ЄС

від 16 вересня 2009 року

про започаткування та здійснення діяльності установами-емітентами електронних грошей і пруденційний нагляд за нею, про внесення змін до директив 2005/60/ЄС і 2006/48/ЄС та про скасування Директиви 2000/46/ЄС

(Текст стосується ЄЄП)

(ОВ L 267 10.10.2009, с. 7)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► МІ	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2366 Текст стосується ЄЄП від 25 листопада 2015 року	L 337	35	23.12.2015

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/110/ЄС

від 16 вересня 2009 року

про започаткування та здійснення діяльності установами-емітентами електронних грошей і пруденційний нагляд за нею, про внесення змін до директив 2005/60/ЄС і 2006/48/ЄС та про скасування Директиви 2000/46/ЄС

(Текст стосується ЄЄП)

Цей текст слугує суто засобом документування та не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/110/ЄС

від 16 вересня 2009 року

про започаткування та здійснення діяльності установами-емітентами електронних грошей і пруденційний нагляд за нею, про внесення змін до директив 2005/60/ЄС і 2006/48/ЄС та про скасування Директиви 2000/46/ЄС

(Текст стосується ЄЕП)

(ОБ L 267 10.10.2009, с. 7)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► М1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2366 Текст стосується ЄЕП від 25 листопада 2015 року	L 337	35	23.12.2015

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2009/110/ЄС

від 16 вересня 2009 року

про започаткування та здійснення діяльності установами-емітентами електронних грошей і пруденційний нагляд за нею, про внесення змін до директив 2005/60/ЄС і 2006/48/ЄС та про скасування Директиви 2000/46/ЄС

(Текст стосується ЄЕП)

РОЗДІЛ I

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. У цій Директиві встановлено правила провадження діяльності з випуску електронних грошей; з цією метою держави-члени визнають такі категорії установ-емітентів електронних грошей:

- (а) кредитні установи, як визначено в пункті 1 статті 4 Директиви 2006/48/ЄС, у тому числі, відповідно до національного права, їхні філії у розумінні пункту 3 статті 4 зазначеної Директиви, якщо такі філії розташовані в межах Співтовариства, а їхній головний офіс розташований поза межами Співтовариства, відповідно до статті 38 зазначеної Директиви;

- (b) установи електронних грошей, як визначено у пункті 1 статті 2 цієї Директиви, у тому числі, відповідно до статті 8 цієї Директиви та національного права, їхні філії, якщо такі філії розташовані в межах Співтовариства, а їхній головний офіс розташований поза межами Співтовариства;
 - (c) поштові жиро-установи, які мають право відповідно до національного права на випуск електронних грошей;
 - (d) Європейський Центральний Банк та національні центральні банки, якщо вони не діють як монетарні органи або інші органи публічної влади;
 - (e) держави-члени або їхні регіональні чи місцеві органи, якщо вони діють як органи публічної влади.
2. У розділі II цієї Директиви встановлено правила започаткування і провадження діяльності установ електронних грошей та пруденційного нагляду за такою діяльністю.
3. Держави-члени можуть відмовитися від застосування всіх або частин положень розділу II цієї Директиви до установ, зазначених у статті 2 Директиви 2006/48/ЄС, за винятком установ, які зазначено у першому та другому абзацах згаданої статті.
4. Цю Директиву не застосовують до грошової вартості, яку зберігають на інструментах, на які розповсюджується звільнення, як зазначено в статті 3(к) Директиви 2007/64/ЄС.
5. Цю Директиву не застосовують до грошової вартості, використовуваної для здійснення платіжних транзакцій, на які розповсюджується звільнення, як зазначено в статті 3(л) Директиви 2007/64/ЄС.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- 1. «установа електронних грошей» означає юридичну особу, яка отримала дозвіл відповідно до розділу II на випуск електронних грошей;
- 2. «електронні гроші» означають грошову вартість, що зберігається в електронній, у тому числі магнітній, формі як вимога до емітента, що випускається після отримання коштів для здійснення платіжних транзакцій, як визначено у пункті 5 статті 4 Директиви 2007/64/ЄС, і що її приймає фізична чи юридична особа, крім емітента електронних грошей;
- 3. «емітент електронних грошей» означає суб'єкти, зазначені у статті 1(1), установи, які користуються відмовою за статтею 1(3), та юридичні особи, які користуються відмовою за статтею 9;
- 4. «середня сума електронних грошей в обігу» означає середню загальну суму фінансових зобов'язань, пов'язаних з електронними грошима, випущеними на кінець кожного календарного дня, за попередні шість календарних місяців, яку розраховують станом на перший календарний день кожного календарного місяця та застосовують у такому календарному місяці.

РОЗДІЛ II

ВИМОГИ ДО ЗАПОЧАТКУВАННЯ І ПРОВАДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ УСТАНОВ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ ТА ПРУДЕНЦІЙНОГО НАГЛЯДУ ЗА НЕЮ

Стаття 3

Загальні пруденційні правила

1. Без обмеження цієї Директиви, статтю 5, статті 11–17, статтю 19(5) і (6) та статті 20–31 Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 (¹), у тому числі делеговані акти, ухвалені відповідно до статті 15(4), статті 28(5) і статті 29(7), застосовують до установ електронних грошей *mutatis mutandis*.

▼В

2. Установи електронних грошей повинні заздалегідь повідомляти компетентні органи про будь-яку суттєву зміну у заходах, вжитих з метою охорони коштів, отриманих в обмін на випущені електронні гроші.

3. Будь-яка фізична або юридична особа, яка вирішила набути прямо або опосередковано істотну участь в установі електронних грошей чи позбутися прямо або опосередковано її в розумінні пункту 11 статті 4 Директиви 2006/48/ЄС або надалі збільшити чи зменшити прямо або опосередковано таку істотну частку участі, унаслідок чого утримувана частка капіталу або прав голосу могла б досягти, перевищити чи стати меншою за 20%, 30% чи 50% або установа електронних грошей могла б набути чи втратити статус її дочірньої установи, заздалегідь повідомляє компетентні органи про свій намір здійснити таке набуття, позбуття, збільшення або зменшення.

Запропонований набувач повинен надати компетентному органу дані про розмір запланованої частки участі та відповідну інформацію, зазначену у статті 19а(4) Директиви 2006/48/ЄС.

Якщо дії, вчинені особами, зазначеними у другому підпараграфі, найімовірніше нашкодять розсудливому та раціональному управлінню установою, компетентні органи повинні висловити своє заперечення або вжити інших відповідних заходів, щоб покласти край такій ситуації. Такими заходами можуть бути приписи суду, санкції проти директорів чи керівників або тимчасове зупинення реалізації прав голосу, передбачених акціями або частками, якими володіють відповідні акціонери або учасники.

Подібні заходи необхідно застосовувати до фізичних або юридичних осіб, які не виконують обов'язку щодо надання попередньої інформації, як установлено в цьому параграфі.

У разі набуття частки участі, незважаючи на заперечення компетентних органів, такі органи повинні, незалежно від будь-яких інших санкцій, які планується ухвалити, передбачити тимчасове зупинення реалізації прав голосу набувача, визнання недійсними відданих голосів або можливість скасування таких голосів.

Держави-члени можуть відмовитися самі або дозволити своїм компетентним органам відмовитися від застосування всіх або частини обов'язків за цим параграфом щодо установ електронних грошей, які провадять один або декілька видів діяльності, зазначених у статті 6(1)(е).

▼МІ

4. Держави-члени повинні дозволити установам електронних грошей розповсюджувати та погашати електронні гроші через фізичних та юридичних осіб, які діють від їхнього імені. Якщо установа електронних грошей розповсюджує електронні гроші на території іншої держави-члена шляхом залучення такої фізичної або юридичної особи, статті 27–31 Директиви (ЄС) 2015/2366, за винятком статті 29(4) та (5), у тому числі делеговані акти, ухвалені відповідно до його статті 28(5) та статті 29(7) згаданої Директиви, застосовуються *mutatis mutandis* до такої установи електронних грошей.

5. Незважаючи на параграф 4 цієї статті, установи електронних грошей не повинні здійснювати випуск електронних грошей через агентів. Установам електронних грошей повинно бути дозволено надавати платіжні послуги, зазначені у пункті (а) статті 6(1) цієї Директиви, через агентів за умов, установлених у статті 19 Директиви (ЄС) 2015/2366.

▼В

Стаття 4

Початковий капітал

Держави-члени повинні вимагати від установ електронних грошей, щоб вони володіли на момент отримання дозволу початковим капіталом, що складається з позицій, визначених у статті 57(a) і (b) Директиви 2006/48/ЄС, розміром не менше ніж 350 000 євро.

Стаття 5

Власні кошти

1. Обсяг власних коштів установ електронних грошей, як визначено в статтях 57–61, 63, 64 та 66 Директиви 2006/48/ЄС, не повинен бути менший ніж сума, яку передбачено у параграфах 2–5 цієї статті або у статті 4 цієї Директиви, залежно від того, яка сума є більшою.

2. Щодо зазначеної у статті 6(1)(a) діяльності, яка не пов'язана з випуском електронних грошей, вимоги до розміру власних коштів установи електронних грошей розраховують відповідно до одного з трьох методів (А, В або С), установлених у статті 8(1) і (2) Директиви 2007/64/ЄС. Компетентні органи встановлюють доцільний метод відповідно до національного законодавства.

Щодо діяльності з випуску електронних грошей вимоги до розміру власних коштів установи електронних грошей розраховують відповідно до методу D, викладеного у параграфі 3.

Установи електронних грошей повинні завжди володіти власними коштами, які дорівнюють щонайменше сумі вимог, зазначених у першому та другому підпараграфі.

3. Метод D: Обсяг власних коштів установи електронних грошей, необхідних для діяльності з випуску електронних грошей, повинен становити щонайменше 2% від середньої суми електронних грошей в обігу.

4. Якщо установа електронних грошей провадить будь-яку зазначену в статті 6(1)(a) діяльність, яка не пов'язана з випуском електронних грошей, або будь-яку зазначену в статті 6(1)(b)–(e) діяльність, і сума електронних грошей в обігу заздалегідь не відома, компетентні органи дозволяють установі електронних грошей розрахувати свою потребу у власних коштах на основі репрезентативної частки, яку передбачають використати для випуску електронних грошей, за умови що таку репрезентативну частку можна розумно оцінити на основі даних за попередні періоди та у прийнятний для компетентних органів спосіб. Якщо установа електронних грошей не провадить діяльність достатньо часу, її потребу у власних коштах розраховують на основі прогнозованої суми електронних грошей в обігу, яку підтверджено її бізнес-планом, за умови внесення будь-якого коригування до такого плану на вимогу компетентних органів.

5. На основі аналізу процесів управління ризиками, баз даних щодо втрат від ризиків та механізмів внутрішнього контролю установи електронних грошей компетентні органи можуть вимагати, щоб установа електронних грошей володіла власними коштами обсягом, що щонайбільше на 20% перевищує обсяг, який отримали б унаслідок застосування відповідного методу згідно з параграфом 2, або дозволити установі електронних грошей володіти власними коштами обсягом, що щонайбільше на 20% менший ніж обсяг, який отримали б унаслідок застосування відповідного методу згідно з параграфом 2.

6. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для запобігання багаторазовому використанню елементів, які відповідають критеріям власних коштів:

(a) якщо установа електронних грошей належить до тієї самої групи, що й інша установа електронних грошей, кредитна установа, платіжна установа, інвестиційна компанія, компанія з управління активами або страхова чи перестрахова компанія;

(b) якщо установа електронних грошей провадить діяльність, відмінну від випуску електронних грошей.

7. Якщо виконано умови, встановлені у статті 69 Директиви 2006/48/ЄС, держави-члени або їхні компетентні органи можуть не застосовувати параграфи 2 та 3 цієї статті до установ електронних грошей, які є об'єктом консолідованого нагляду материнських кредитних установ відповідно до Директиви 2006/48/ЄС.

Стаття 6

Види діяльності

1. Окрім випуску електронних грошей, установи електронних грошей повинні мати право на провадження діяльності будь-якого такого виду:

- (a) надання платіжних послуг, наведених у додатку до Директиви 2007/64/ЄС;
- (b) надання кредитів, пов'язаних із платіжними послугами, зазначеними в пунктах 4, 5 або 7 додатка до Директиви 2007/64/ЄС, якщо виконано умови, встановлені у статті 16(3) і (5) зазначеної Директиви;
- (c) надання операційних послуг та тісно пов'язаних супутніх послуг щодо випуску електронних грошей або надання платіжних послуг, зазначених у пункті (a);
- (d) експлуатація платіжних систем, як визначено в пункті 6 статті 4 Директиви 2007/64/ЄС, та без обмеження статті 28 зазначеної Директиви;
- (e) господарська діяльність, відмінна від випуску електронних грошей, беручи до уваги застосовне право Співтовариства та національне право.

Кредити, зазначені в пункті (b) першого підпараграфу, не повинні надавати з коштів, які отримано в обмін на електронні гроші та які зберігають відповідно до статті 7(1).

2. Установи електронних грошей не повинні приймати депозити або інші поворотні кошти від широкої громадськості в розумінні статті 5 Директиви 2006/48/ЄС.

3. Будь-які кошти, отримані установами електронних грошей від держателя електронних грошей, необхідно негайно обмінювати на електронні гроші. Такі кошти не є депозитом або іншими поворотними коштами, отримуваними від широкої громадськості в розумінні статті 5 Директиви 2006/48/ЄС.

4. Статтю 16(2) і (4) Директиви 2007/64/ЄС застосовують до коштів, отриманих для зазначеної в параграфі 1(a) цієї статті діяльності, яка не пов'язана з діяльністю з випуску електронних грошей.

Стаття 7

Вимоги до охорони

1. Держави-члени повинні вимагати від установ електронних грошей охороняти кошти, отримані в обмін на випущені електронні гроші, відповідно до статті 9(1) і (2) Директиви 2007/64/ЄС. Кошти, отримані у формі оплати за допомогою платіжних інструментів, необхідно охороняти після того, коли їх буде зараховано на платіжний рахунок установи електронних грошей або коли їх нададуть установі електронних грошей в інший спосіб відповідно до вимог щодо часу виконання, встановлених у Директиві 2007/64/ЄС, якщо застосовно. У будь-якому разі такі кошти необхідно взяти під охорону не пізніше ніж через п'ять робочих днів, як визначено в пункті 27 статті 4 зазначеної Директиви, після випуску електронних грошей.

2. Для цілей параграфу 1, безпечні активи з низьким ступенем ризику — це об'єкти активів, які підпадають під одну з категорій, визначених у таблиці 1 пункту 14 додатка I до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/49/ЄС від 14 червня 2006 року про достатність капіталу інвестиційних компаній та кредитних установ (²), для яких нарахування на капітал для специфічного ризику становлять не більше 1,6%, але за винятком інших кваліфікаційних об'єктів, як визначено в пункті 15 зазначеного додатка.

Для цілей параграфу 1, безпечними активами з низьким ступенем ризику є також частки в установі колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS), яка інвестує лише у визначені в першому підпараграфі активи.

За виняткових обставин та за належного обґрунтування компетентні органи можуть, на основі оцінки безпечності, строку погашення, вартості або інших складових ризику активів, визначених у першому та другому підпараграфі, установити, які з таких активів не є безпечними активами з низьким ступенем ризику для цілей параграфу 1.

3. Статтю 9 Директиви 2007/64/ЄС необхідно застосовувати до установ електронних грошей у разі провадження зазначеної в статті 6(1)(а) цієї Директиви діяльності, яка не пов'язана з діяльністю з випуску електронних грошей.

4. Для цілей параграфів 1 та 3, держави-члени або їхні компетентні органи можуть установити, відповідно до національного законодавства, метод, який установи електронних грошей повинні застосовувати для охорони коштів.

Стаття 8

Відносини з третіми країнами

1. Держави-члени не повинні застосовувати до філій установ електронних грошей, головний офіс яких розташований поза межами Співтовариства, під час започаткування або провадження їхньої діяльності положення, які створюють сприятливіший режим, ніж той, який застосовують до установ електронних грошей, головний офіс яких розташований у межах Співтовариства.

2. Компетентні органи повідомляють Комісію про всі дозволи, надані філіям установ електронних грошей, головний офіс яких розташований поза межами Співтовариства.

3. Без обмеження параграфу 1 Співтовариство може шляхом укладення угод з однією або кількома третіми країнами погодитися на застосування положень, які забезпечують застосування однакового режиму на всій території Співтовариства до філій установ електронних грошей, головний офіс яких розташований поза межами Співтовариства.

Стаття 9

Додаткові звільнення

1. Держави-члени можуть відмовитися самі або дозволити своїм компетентним органам відмовитися від застосування всіх або частини процедур та умов, викладених у статтях 3, 4, 5 та 7 цієї Директиви, за винятком статей 20, 22, 23 та 24 Директиви 2007/64/ЄС, та дозволити внесення юридичних осіб до реєстру установ електронних грошей, якщо виконано обидві такі вимоги:

- (а) унаслідок усієї господарської діяльності формується середня сума електронних грошей в обігу, яка не перевищує ліміт, що його встановила держава-член, але в будь-якому разі не перевищує 5 000 000 євро; та
- (б) жодну з фізичних осіб, яка відповідає за управління господарською діяльністю та її функціонування, не звинувачували у злочинах, пов'язаних із відмиванням грошей або фінансуванням тероризму, чи в інших фінансових злочинах.

Якщо установа електронних грошей провадить будь-яку зазначену у статті 6(1)(а) діяльність, яка не пов'язана з випуском електронних грошей, або будь-яку зазначену в статті 6(1)(b)–(e) діяльність і сума електронних грошей в обігу заздалегідь не відома, компетентні органи дозволяють такій установі електронних грошей застосовувати пункт (а) першого підпараграфу на основі репрезентативної частки, яку передбачають використовувати для випуску електронних грошей, за умови що таку репрезентативну частку можна розумно оцінити на основі даних за попередні періоди та у прийнятний для компетентних органів спосіб. Якщо установа електронних грошей не провадить діяльність достатньо довго, таку вимогу оцінюють на основі прогнозованої суми електронних грошей в обігу, яку підтверджено її бізнес-планом, за умови внесення будь-якого коригування до такого плану на вимогу компетентних органів.

Держави-члени також можуть надавати додаткові звільнення за цією статтею, на які поширюється додаткова вимога до максимальної суми зберігання на платіжному інструменті або на платіжному

рахунку користувача, на якому зберігаються електронні гроші.

Юридична особа, зареєстрована відповідно до цього параграфу, може надавати платіжні послуги, не пов'язані з електронними грошима, випущеними відповідно до цієї статті, лише якщо виконано умови, встановлені в статті 26 Директиви 2007/64/ЄС.

2. Від юридичної особи, зареєстрованої відповідно до параграфу 1, вимагається, щоб її головний офіс був розташований на території тієї держави-члена, у якій вона фактично провадить свою діяльність.

3. Юридична особа, зареєстрована відповідно до параграфу 1, повинна розглядатися як установа електронних грошей. Проте, до неї не застосовують статтю 10(9) та статтю 25 Директиви 2007/64/ЄС.

4. Держави-члени можуть передбачити, щоб юридична особа, зареєстрована відповідно до параграфу 1, займалася лише деякими з видів діяльності, викладеними у статті 6(1).

5. Юридична особа, зазначена в параграфі 1, повинна:

(a) повідомляти компетентні органи про будь-які зміни у своєму становищі, які пов'язані з умовами, визначеними в параграфі 1; та

(b) щонайменше щороку у день, визначений компетентними органами, подавати звіт про середню суму електронних грошей в обігу.

6. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення того, щоб у разі припинення відповідності умовам, викладеним у параграфах 1, 2 і 4, відповідна юридична особа зверталася за отриманням дозволу протягом 30 календарних днів відповідно до статті 3. Будь-якій такій особі, яка не звернулася за отриманням дозволу протягом зазначеного періоду, відповідно до положень статті 10 забороняють здійснювати випуск електронних грошей.

7. Держави-члени повинні забезпечити, щоб їхні компетентні органи мали достатні повноваження для верифікації безперервного дотримання вимог, установлених у цій статті.

8. Цю статтю не застосовують до положень Директиви 2005/60/ЄС або національних положень щодо протидії відмиванню грошей.

9. Якщо держава-член використовує право відмови, передбачене у параграфі 1, вона повинна повідомити Комісію до 30 квітня 2011 року. Держава-член повинна невідкладно повідомляти Комісію про будь-які подальші зміни. Окрім цього, держава-член повинна повідомляти Комісію про кількість відповідних юридичних осіб та повідомляти щороку про загальну суму електронних грошей в обігу, які випущено станом на 31 грудня кожного календарного року, як зазначено в параграфі 1.

РОЗДІЛ III

ВИПУСК ТА МОЖЛИВІСТЬ ПОГАШЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ

Стаття 10

Заборона випуску електронних грошей

Без обмеження статті 18 держава-член повинна заборонити фізичним або юридичним особам, які не є емітентами електронних грошей, випускати електронні гроші.

Стаття 11

Випуск та можливість погашення

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб емітенти електронних грошей випускали електронні гроші номінальною вартістю на момент отримання коштів.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб на вимогу держателя електронних грошей емітенти електронних грошей здійснювали погашення грошової вартості електронних грошей у будь-який час та

за номінальною вартістю.

3. У договорі, укладеному між емітентом електронних грошей та держателем електронних грошей, чітко та ясно зазначають умови погашення, у тому числі будь-які пов'язані з цим збори, а держателя електронних грошей інформують про такі умови перед тим, як він підпише будь-який договір або пропозицію.

4. Збір за погашення можуть стягувати лише у разі, якщо це зазначено в договорі відповідно до параграфа 3, при цьому лише в будь-якому з таких випадків:

- (a) якщо вимога про погашення надійшла до припинення дії договору;
- (b) якщо у договорі передбачено дату припинення його дії, а держатель електронних грошей розриває договір до такої дати; або
- (c) якщо вимога про погашення надійшла більше ніж через один рік після припинення дії договору.

Розмір будь-якого зазначеного збору повинен бути пропорційним та сумірним фактичним витратам, які виникли в емітента електронних грошей.

5. Якщо вимога про погашення подається до припинення дії договору, держатель електронних грошей може звернутися з вимогою про погашення електронних грошей у повному обсязі або частково.

6. Якщо вимога держателя електронних грошей про погашення подається не пізніше ніж через один рік після припинення дії договору:

- (a) погашенню підлягає загальна грошова вартість електронних грошей, що ними володіють; або
- (b) якщо установа електронних грошей провадить один або кілька видів діяльності, зазначених у статті 6(1)(e), і заздалегідь не відомо, яку частку коштів використовують як електронні гроші, погашенню підлягають усі кошти, щодо погашення яких надійшла вимога від держателя електронних грошей.

7. Незважаючи на параграфи 4, 5 та 6, права на погашення особи, відмінної від користувача, яка приймає електронні кошти, повинні бути предметом договору між емітентом електронних грошей і такою особою.

Стаття 12

Заборона нарахування відсотків

Держави-члени повинні забороняти нарахування відсотків або будь-якої іншої виплати, пов'язаної з періодом часу, протягом якого держатель електронних грошей володіє електронними грошима.

Стаття 13

Позасудові процедури розгляду скарг та відшкодування для врегулювання суперечок

Без обмеження цієї Директиви главу 5 розділу IV Директиви 2007/64/ЄС застосовують *mutatis mutandis* до емітентів електронних грошей у зв'язку з їхніми обов'язками, що виникають на підставі цього розділу.

РОЗДІЛ IV

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ ТА ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ

Стаття 14

Імплементційні інструменти

1. Комісія може ухвалювати інструменти, необхідні для оновлення положень цієї Директиви, з метою врахування інфляції або розвитку технологій і ринку. Такі інструменти, розроблені для внесення змін до несуттєвих елементів цієї Директиви, ухвалюють відповідно до регуляторної процедури з ретельним вивченням, зазначеної в статті 15(2).

2. Комісія повинна ухвалити інструменти, які забезпечують однакове застосування звільнень, зазначених у статті 1(4) і (5). Такі інструменти, розроблені для внесення змін до несуттєвих елементів цієї Директиви, ухвалюють відповідно до регуляторної процедури з ретельним вивченням, зазначеної в статті 15(2).

Стаття 15

Процедура комітету

1. Комісії допомагає Комітет з питань платежів, створений відповідно до статті 85 Директиви 2007/64/ЄС.

2. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 5а (1)–(4) та статтю 7 Рішення 1999/468/ЄС з урахуванням положень його статті 8.

Стаття 16

Повна гармонізація

1. Без обмеження статті 1(3), шостого підпараграфу статті 3(3), статті 5(7), статті 7(4), статті 9 та статті 18(2) та оскільки ця Директива передбачає гармонізацію, держави-члени не повинні підтримувати або вводити нові положення, відмінні від тих, які встановлено в цій Директиві.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб емітент електронних грошей не відступав, на шкоду держателю електронних грошей, від положень національного права, що імплементує положення цієї Директиви або відповідає їм, окрім випадків, коли це чітко передбачено у Директиві.

Стаття 17

Перегляд

До 1 листопада 2012 року Комісія повинна надати Європейському Парламенту, Раді, Європейському економічно-соціальному комітету та Європейському Центральному Банку звіт про імплементацию та вплив цієї Директиви, зокрема, про застосування пруденційних вимог до установ електронних грошей, за необхідності, з пропозицією щодо перегляду цієї Директиви.

Стаття 18

Перехідні положення

1. Держави-члени повинні дозволити установам електронних грошей, які розпочали діяльність до 30 квітня 2011 року відповідно до національного права, що транспонує Директиву 2000/46/ЄС, в державі-члені, у якій розташований їхній головний офіс, продовжувати таку діяльність у такій державі-члені або в іншій державі-члені відповідно до угод про взаємне визнання, які передбачено в Директиві 2000/46/ЄС, без необхідності звернення за отриманням дозволу відповідно до статті 3 цієї Директиви або дотримання інших положень, установлених або згаданих у розділі II цієї Директиви.

Держави-члени повинні вимагати від таких установ електронних грошей надання компетентним органам усієї відповідної інформації, щоб дозволити останнім оцінити до 30 жовтня 2011 року, чи відповідають установи електронних грошей вимогам, установленим в цій Директиві, і якщо ні, то яких заходів необхідно вжити, щоб забезпечити відповідність таким вимогам, або чи доцільним є скасування дозволу.

Установам електронних грошей, які відповідають відповідним вимогам, повинен бути наданий дозвіл, їх повинно бути внесено до реєстру та вони повинні відповідати вимогам розділу II. Якщо установи

електронних грошей не виконають вимоги, встановлені у цій Директиві, до 30 жовтня 2011 року, їм повинно бути заборонено здійснювати випуск електронних грошей.

2. Держави-члени можуть автоматично надати дозвіл установі електронних грошей та внести її до реєстру, передбаченого у статті 3, якщо компетентні органи вже мають підтвердження того, що відповідна установа електронних грошей відповідає вимогам, установленим у статтях 3, 4 та 5. Компетентні органи повідомляють відповідні установи електронних грошей до надання дозволу.

3. Держави-члени повинні дозволити установам електронних грошей, які розпочали діяльність до 30 квітня 2011 року відповідно до національного права, що транспонує статтю 8 Директиви 2000/46/ЄС, продовжувати таку діяльність на території відповідної держави-члена згідно з Директивою 2000/46/ЄС до 30 квітня 2012 року без необхідності звернення за дозволом згідно зі статтею 3 цієї Директиви або дотримання інших положень, установлених або згаданих у розділі II цієї Директиви. Установам електронних грошей, які протягом такого періоду не отримали дозволу чи відмови у розумінні статті 9 цієї Директиви, повинно бути заборонено здійснювати випуск електронних грошей.

▼M1

4. Держави-члени повинні дозволити установам електронних грошей, які до 13 січня 2018 року розпочали діяльність відповідно до цієї Директиви та Директиви 2007/64/ЄС в державі-члені, в якій розташований їхній головний офіс, продовжувати таку діяльність у такій державі-члені або в іншій державі-члені без необхідності звернення за отриманням дозволу відповідно до статті 3 цієї Директиви або дотримання інших вимог, установлених або згаданих у розділі II цієї Директиви, до 13 липня 2018 року.

Держави-члени повинні вимагати від установ електронних грошей, зазначених у першому підпараграфі, надання компетентним органам усієї відповідної інформації, щоб дозволити останнім оцінити до 13 липня 2018 року, чи відповідають такі установи електронних грошей вимогам, установленим у розділі II цієї Директиви, і якщо ні, то яких заходів необхідно вжити, щоб забезпечити відповідність таким вимогам, або чи доцільним є скасування дозволу.

Зазначеним у першому підпараграфі установам електронних грошей, які після верифікації компетентними органами відповідають вимогам, установленим у розділі II, повинен бути наданий дозвіл та вони повинні бути внесені до реєстру. Якщо такі установи електронних грошей не відповідатимуть вимогам, установленим у розділі II, до 13 липня 2018 року, їм повинно бути заборонено здійснювати випуск електронних грошей.

▼B

Стаття 19

Зміни до Директиви 2005/60/ЄС

Внести до Директиви 2005/60/ЄС такі зміни:

1. у статті 3(2) пункт (а) викласти у такій редакції:

«(а) відмінна від кредитної установи установа, яка виконує одну або більше операцій, зазначених у пунктах 2–12 та пунктах 14 та 15 додатка I до Директиви 2006/48/ЄС, у тому числі діяльність пунктів обміну валюти (bureaux de change);»

2. у статті 11(5) пункт (d) викласти в такій редакції:

«(d) електронні гроші, як визначено у пункті 2 статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/110/ЄС від 16 вересня 2009 року про започаткування та здійснення діяльності установами-емітентами електронних грошей і пруденційний нагляд за нею (^{*1}), якщо за відсутності можливості поповнення максимальна сума, що зберігається в електронному вигляді на пристрої, не перевищує 250 євро або якщо за наявності можливості поповнення встановлено ліміт у 2 500 євро на загальну суму транзакцій протягом календарного року, за винятком випадку, коли суму 1 000 євро або більше погашають протягом того самого календарного року на вимогу

держателя електронних грошей відповідно до статті 11 Директиви 2009/110/ЄС. Щодо національних платіжних транзакцій держави-члени або їхні компетентні органи можуть збільшувати суму 250 євро, зазначену в цьому пункті, до межі у 500 євро.»

Стаття 20

Зміни до Директиви 2006/48/ЄС

Внести до Директиви 2006/48/ЄС такі зміни:

1. До статті 4 внести такі зміни:

(a) параграф 1 викласти у такій редакції:

«1. «кредитна установа» означає установу, господарська діяльність якої полягає в отриманні депозитів або інших поворотних коштів від широкої громадськості та у наданні кредитів за власний рахунок;»

(b) параграф 5 викласти у такій редакції:

«5. «фінансова установа» означає відмінну від кредитної установи установу, основним видом діяльності якої є набуття часток участі або провадження одного чи кількох видів діяльності, наведених у пунктах 2–12 та 15 додатка I.»;

2. додати такий пункт до додатка I:

«15. Випуск електронних грошей.».

Стаття 21

Скасування

Директиву 2000/46/ЄС скасовано з 30 квітня 2011 року без обмеження статті 18(1) і (3) цієї Директиви.

Будь-яке покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву.

Стаття 22

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ухвалити та оприлюднити закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для виконання цієї Директиви, не пізніше 30 квітня 2011 року. Вони негайно надсилають Комісії текст таких положень.

Такі інструменти застосовують з 30 квітня 2011 року.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Методи здійснення такого покликання визначають держави-члени.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного права, ухвалених ними у сфері застосування цієї Директиви.

Стаття 23

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на 20-й день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 24

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

(¹) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2015/2366 від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС, 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС (ОВ L 337, 23.12.2015, с. 35).

(²) ОВ L 177, 30.06.2006, с. 201.

(^{*1}) ОВ L 267, 10.10.2009, с. 7».